

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 6 din 11.01.2023

Dosarul nr. 380/2022

Petiție nr. 3999/07.06.2022

Petentă:

Reclamată:

Obiect: posibilă faptă de hărțuire morală la locul de muncă

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

Numele și domiciliul reclamatei

II. Citarea părților

1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare. În temeiul art. 28 și art. 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, CNCD a adus la cunoștința părților ridicarea, din oficiu, a excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspecte ce țin de adresarea de cuvinte jignitoare fără legătură cu un criteriu de discriminare, aceste atribute revenind exclusiv organelor de cercetare penală și instanțelor de judecată.

2. În sensul celor mai sus arătate au fost emise adresele nr. 3999/28.06.2022 și nr. 4505/28.06.2022.

3. Procedura este legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

4. Prin petiția înregistrată sub nr. 3999/07.06.2022, petenta arată că este profesor- logoped în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale, iar între aceasta și reclamată care este de asemenea profesor- logoped în cadrul aceleași școli trenează o situație tensionată despre care petenta arată că a încercat să o treacă cu vederea, însă comportamentul agresiv al reclamatei a continuat.

5. Petenta învederează faptul că în data de 31.05.2022, după Consiliul de Administrație al școlii, reclamată, pe fondul unor probleme personale, a început să adreseze injurii și critici mai multor cadre didactice, colegi cu aceasta, ocazie cu care i-a adresat petentei o serie de jigniri, acuzând-o că ar avea relații extraconjugale cu un coleg de la o altă școală. Petenta arată că jignirile

verbalizate de reclamată au fost auzite de toți colegii, inclusiv de gardianul care se afla la acel moment la ușa de la intrare în școală.

6. În acest context, petenta apreciază comportamentul reclamatei ca fiind unul defăimător care-i aduce atingere vieții sale private, afectându-i în acest fel demnitatea și imaginea în unitatea de învățământ.

7. Petenta califică atitudinea reclamatei ca fiind în contradicție cu prevederile Codului Etic al Școlii, motiv pentru care apreciază că se impune sancționarea de către CNCD a comportamentului reclamatei.

8. Primind citația emisă prin intermediul căreia a fost invocată din oficiu excepția necompetenței CNCD și prin care i s-a solicitat petentei indicarea unui criteriu, la data de 14.07.2022, prin notele scrise înregistrate sub nr. 4928/2022, a solicitat respingerea excepției invocate arătând că faptele sesizate nu sunt de competența organelor penale sau instanțelor civile, întrucât aceasta nu se consideră doar lezată de jignirile adresate, ci de faptul că prin faptele reclamatei, i-a fost creat un disconfort la locul de muncă, comportamentul reclamatei afectându-i raporturile de muncă, apreciind în acest sens că se impune protejarea sa în fața unui astfel de climat.

9. Petenta a depus odată cu notele scrise și o serie de documente constând în :

- răspunsul primit de la Școala Gimnazială Specială Târgoviște- prin care petentei îi este adus la cunoștință faptul că, consiliul de administrație al unității a hotărât constituirea unei comisii de cercetare disciplinară prealabilă, ocazie cu care în baza raportului întocmit s-a propus sancționarea doamnei cu " *observație scrisă*",

- răspunsul primit de la Comisia Județeană de Etică Dâmbovița prin care se comunică faptul că urmare a sesizării petentei s-a constatat că faptele reclamate reprezintă abateri de la valorile și principiile Codului cadru de etică al personalului didactic din învățământul preuniversitar.

10. Față de punctul de vedere formulat de reclamată, ce a fost comunicat petentei prin adresa 5473/05.08.2022, aceasta nu a formulat concluzii scrise.

Sușinerile reclamatei

11. Reclamata prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 5168/25.07.2022 a solicitat respingerea petiției, apreciind că între aceasta și petentă există o stare de animozitate iar discuțiile pe care le-a avut cu aceasta de-a lungul timpului, nu au fost de natură să o discrimineze, întreaga situație fiind în esență un schimb de replici.

12. În completarea motivelor în raport de care reclamata a solicitat respingerea petiției, aceasta a precizat faptul că în conformitate cu Dicționarul explicativ al limbii române, a discrimina înseamnă a face distincție netă între mai multe obiecte, idei etc, sau a supune pe cineva la tratamente deosebite ori persecuții, ceea ce în cazul de față nu poate fi vorba.

13. În susținerea punctului de vedere, reclamata a depus la dosar Decizia nr. 116/28.06.2022 emisă de Școala Gimnazială Târgoviște privind sancționarea disciplinară a acesteia, reclamata solicitând să se constate că din cuprinsul Deciziei de sancționare nu s-a reținut faptul că a existat vreo discriminare săvârșită de reclamată împotriva petentei.

IV. Cadrul legal aplicabil

14. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

(3) „România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. ”

Art. 4

(2) „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

Art. 2

„(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 15

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

(1) „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

(2) Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Art. 14 Interzicerea discriminării

„Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

Art. 28

„Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”

Art. 29

„Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”

V. Chestiuni prelabile:

15. Potrivit art. 63 alin.(1) din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor, *„Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”*

16. Astfel, analizând excepția de necompetență a CNCD pentru aspecte ce țin de adresarea unor cuvinte jignitoare (calomnii) fără a avea legătură cu un criteriu de discriminare, Colegiu director, raportat la apărările formulate de petentă prin Notele scrise înregistrate sub nr. 4928/14.07.2022, urmează a respinge excepția reținând în motivare faptul că, prin clarificările expuse de petentă, aceasta nu reclamă calomniile adresate de partea reclamată ci comportamentul hărțuitor al acesteia.

VI. Motivele de fapt și de drept

17. Pe fondul cauzei, în analiza faptelor prezentate, Colegiul director al CNCD reține că petenta reclamă o posibilă faptă de hărțuire rezultată din faptul că partea reclamată, prin comportamentul său, i-a adus atingere vieții sale private, afectându-i în acest fel imaginea pe care o are în unitatea de învățământ.

18. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

19. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

20. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel

tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

21. Colegiul director reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie criteriul interzis de legiuitorul național prin art. 2 alin 1. În acest sens Colegiul Director reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare („*rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată*”), criteriile expresis verbis enumerate de lege fiind completate cu sintagma „sau orice alt criteriu”, ceea ce, practic, oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

22. Totodată, la art. 2 alin. 5 Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată, prevede că: „*Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv*”.

23. Ambele definiții includ elementul criteriului, element care diferențiază o cauză care cade sub incidența O.G. nr. 137/2000 (spre exemplu discriminare, hărțuire) de cauzele care au o altă natură (spre exemplu conflictele de muncă). Astfel, existența unui criteriu anume este un factor determinant. Se poate invoca orice criteriu (O.G. nr. 137/2000, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*” [...]; Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului, art. 1 alin. 1: [...] „*fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație*”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatei trebuie să existe un raport de cauzalitate.

24. Astfel, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
25. Chiar și în ipoteza în care criteriul invocat ar putea fi încadrat în categoria „*orice alt criteriu*”, acesta trebuie să reprezinte o caracteristică specifică a persoanei care se consideră discriminată, caracteristică care să aibă un caracter inalterabil (ex. gen, culoarea pielii, vârsta, dizabilitatea, boală cronică etc.) și deci care nu poate fi schimbată prin voința individului, sau care să aibă un caracter identitar, care să fie parte a identității individului (ex. religie, convingeri, etc.), într-un mod similar criteriilor protejate de lege.
26. Prin raportare la cele menționate la punctul anterior, Colegiul director reiterează faptul că inclusiv Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin Art. 14, nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat, ci doar împotriva aceluia care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe „statut”, pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele. (CEDO, hot. Clift c. Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55).
27. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării astfel cum este definit în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale ipso facto, ca circumstanță concretizată, materializată, constituind însăși cauza actului sau faptului discriminatoriu și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.
28. Din analiza obiectului petiției, a înscrisurilor aflate la dosar, raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, nu se poate reține un criteriu de discriminare. Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte. Mai mult, prin citație i s-a solicitat petentei să precizeze criteriul de discriminare care consideră că a stat la baza presupusei fapte de discriminare, dar aceasta nu a dat curs solicitării.
29. În consecință, Colegiul director constată că, în cazul semnalat de către petentă, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un criteriu de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Opinie separată cu privire la constatare, exprimată de Maria Moța-Membru al Colegiului director, Asztalos Csaba Ferenc-Membru al Colegiului director și Horia Grama-Membrii în Colegiul director

30. Analizând petiția astfel cum a fost formulată, se reține faptul că petenta reclamă conduita și comportamentul părții reclamate, care i-au lezat atât drepturile cât și demnitatea în fața colegilor, toate acestea determinând o reală degradare a climatului de lucru, ambele părți fiind cadre didactice în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale.
31. Raportat la obiectul petiției, membrii colegiului director susținători ai opiniei separate – apreciază că hărțuirea morală la locul de muncă reprezintă orice comportament exercitat cu privire la un angajat de către un alt angajat care este comparabil din punct de vedere

ierarhic, în legătura cu raporturile de muncă, și care are drept scop sau efect o deteriorare a condițiilor de muncă prin lezarea drepturilor sau demnității angajatului, prin afectarea sănătății sale fizice sau mentale ori prin compromiterea viitorului profesional al acestuia, comportament manifestat în oricare dintre următoarele forme:

a) conduita ostilă sau nedorită;

b) comentarii verbale;

c) acțiuni sau gesturi.

32. Totodată, constituie hărțuire morală la locul de muncă orice comportament care, prin caracterul său sistematic, poate aduce atingere demnității, integrității fizice ori mentale a unui angajat sau grup de angajați, punând în pericol munca lor sau degradând climatul de lucru. Legea prevede expres faptul că stresul și epuizarea fizică, intră sub incidența hărțuirii morale la locul de muncă.

33. Conform actului normativ ce reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, stresul și epuizarea fizică pot fi incluse sub incidența hărțuirii morale la locul de muncă, în anumite circumstanțe.

34. Dacă stresul este cauzat de comportamentul abuziv al unor persoane din cadrul mediului de muncă, cum ar fi insulte, critici, amenințări, excludere socială, defavorizare sau alte forme de comportamente agresive sau ostile, acestea pot fi considerate o variantă a hărțuirii morale la locul de muncă. Deci, suferința generată prin stres și deteriorarea sănătății persoanelor în cauză se pot circumscrie, în mod indubitabil, noțiunii de „hărțuire morală”.

35. În contextul celor expuse prin petiție, se va reține faptul că reclamata, cadru didactic titular în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale Târgoviște a avut o conduită ostilă față de colegii săi de breaslă, printre care și petenta, faptele reclamate desfășurându-se în incinta unității de învățământ la data de 31.05.2022, când reclamata i-a adresat o serie de injurii și critici petentei, expunând-o pe aceasta din urmă unui tratament denigrator și defăimător, aspecte ce au fost de altfel reținute și prin Decizia nr. 116/ 28.06.2022 emisă de Școala Gimnazială Specială Târgoviște, prin care directorul unității a decis sancționarea disciplinară cu *observație scrisă* a părții reclamate, reținând în motivarea deciziei faptul că, în raport de comportamentul și limbajul pe care reclamata l-a folosit, a adus atingere demnității vieții private și demnității petentei.

36. Pornind de la cele mai sus menționate, putem concluziona că hărțuirea morală la locul de muncă, stresul și epuizarea fizică presupun aceleași valori care trebuie apărate, cum ar fi demnitatea, integritatea fizică și psihică, personalitatea care poate fi afectată în mod negativ. Totodată, acestea presupun comportamente diverse, cum ar fi atitudini fizice, limbajul oral sau scris, care pot avea un efect negativ asupra angajatului.

37. Astfel, este semnificativ ca angajatorii să acorde atenție sporită acestor aspecte și să ia măsuri adecvate pentru a preveni și combate orice formă de hărțuire morală la locul de muncă, pentru a putea construi un mediu de lucru sănătos care să contribuie la bunăstarea angajaților lor.

38. Ținând cont de aceste aspecte, opinăm că se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin.(1) și art. 15 din OG 137/2000, republicată.

39. De asemenea, se impunea sancțiunea care s-ar aplica în cauza dedusă analizei, ar fi cea a „avertismentului” față de reclamata B.M., conform art. 5 alin. (2) lit. a), coroborată cu art. 6 și art. 7 din O.G. nr. 2 din 2001.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, membrii Colegiului director supunând la vot propunerile, au decis : cu opt voturi „pentru” și trei „împotriva” ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Se respinge excepția necompetenței CNCD pentru aspecte ce țin de adresarea unor cuvinte jignitoare fără a identifica o legătură cu un potențial criteriu dintre cele enumerate la art. 2 alin. (1), O.G. 137/2000, republicată;
- 2.** Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, neidentificând un criteriu;
- 3.** O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SULIMAN SECYL – Membru

(mandat încetat cf. decizie C.C.R. nr. 41/2023, M.O. 227/20.03.2023)

Data redactării: 27.10.2023

Redactată și motivată: M.M. și CG, CO și FLI (pct.19-pct.30)

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.